

„Orędownik”
wychodził nadawaniem z wyjątkiem niedziel
i dni świątecznych.
Przedpłata kwartalna
w mieście 2 m., na pocztach
3 m., w kraju 25 fen.
Agencja sprzedaje się po 10 fen.
Reklamę
uś wstawia się, się je się niżej

ORĘDOWNIK.

Opiszenia
wyrażają się za opłatą 15 fen. od
wiersza petytywowego
Ekspedycja
Wiedeńska ulica numer 8 parter
Listy
nadadane należy franco pod adresem:
Redakcja „Orędownika” Poznań

Pismo poświęcone sprawom politycznym i społecznym.

Dziś: Teodory m.
Jutro: Franc. z. Pauli.

Poznań piątek 1 kwietnia 1892.

Słońca wschód 5,36 Zachód 6,33
Kąpłowna wach. 7,18 Zach rano

Redakcja i Ekspedycja: Wiedeńska ulica nr. 8, parter.

Zaproszenie do przedpłaty.

„Orędownik” zapisywać można na wszystkich stacjach pocztowych na wsiach w ca-
lych Niemczech. Przedpłata na pocztach kosztuje tylko 2 marki 25 fen.

W Ekspedycji „Orędownika” przy Wiedeńskiej ul. nr. 8 i w agencjach można go sobie zapi-
sywać na kwartał za 2 m., na miesiąc za 70 fen.

Ekspedycja „Orędownika”.

Poznań, dnia 31 marca.

Nasi reprezentanci w sejmach.

Ludność polska ma rozmaitych reprezentan-
tów w sejmach.

Mamy posłów w parlamencie, mamy posłów w
sejmie pruskim i mamy jeszcze kilku panów pol-
skich w pruskiej Izbie państw.

Przy obecnych stosunkach warto się namyslić,
kogo oni reprezentują i co ty, jakie interesa repre-
zentują?

W tych dniach w parlamencie niemieckim
otwierają p. Kościelski w imieniu wszystkich po-
słów polskich w parlamencie, że będą głosowali za
wydatkami na korwetę K. Jako też wszyscy polscy
posłowie za tem głosowali, choć Niemcy katolicki
przeciwnie i sprawili, że szczyt na ową
korwetę odrzuceno.

Niemcy katolicki chcieli widocznie dać rządowi
do zrozumienia: że jeśli rząd nie myśli skutecznie
popierać interesów katolików w szkole i przed-
łożyć projekt szkoły coła, to Niemcy katolicki nie
czują się też w obowiązku poprzeć każde żądanie
rządu w sejmie.

Stanowisko katolickiego centrum w parlamen-
cie jest oczywiście zupełnie inne od stanowiska po-
słów polskich. Można też bardzo dobrze wyłóż-
nąć naszych posłów, dla czego za korwetę gło-
sowali. Poseł Kościelski chciał widocznie w imieniu
naszych posłów zmanifestować ponownie lojal-
ność naszą, chciał okazać, że Polacy mimo
ustąpienia hr. Żelazna nie opuszczają swego stano-
wiska, że gotowi są poprzeć swymi głosami każde
żądanie rządu na wojko i marynarkę, być przez
to tem dobitniej, wynika jak niespodziewanie
oczerniał nas ks. Bismarck jako najniebezpieczniej-
szych wrołów państwa, i przez to powstrzymać
zaciętość germanizatorów, która przy zmienionych
stosunkach każdej chwili wybuchnąć może.

My z naszego stanowiska nie mamy nie prze-
ciwko tej świętej deklaracji posła Kościelskiego,
ani też przeciw głosowaniu posłów naszych za ową
korwetę. Niemy głoszą za temi i tym podobnie
poczymi na wojko i marynarkę. Materyjal-
nie nie chodzą polska w zabiorze pruskim na tem
nie straci, bo czy tak, czy inaczej będziemy ponowili
wszystkie ciężary. Politycznie zaś zyskujemy
to, że przynajmniej usuwamy zaciętość germaniza-
torów zewnętrzny powód do nastawiania na żywół
nasz. Jest to oczywiście bardzo mało, ale w
naszych biednych stosunkach i tego rodzaju korzy-
ści lekceważyć nie należy.

Atoli przy tych ciągłych deklaracjach lojal-
ności naszej trzeba koniecznie zachować potrzebę
miarę, trzeba zachować równowagę między
tymi obowiązkami, jakie na nas nakłada poddaństwo
pruskie, a temi, jakie mamy sami względem siebie.
Lojalność jest dziś koniecznym warunkiem spoko-
nego rozwoju socjalnego i narodowego społeczeństwa
polskiego pod berłem pruskim, ale tylko ta lojal-
ność, która ma służyć naszym interesom i naszej
egzystencji. Lojalność taka, która każdej chwili
będzie padła na kolana i bila pokłony, wywoła
nie tylko objawy politowania między Niemcami,
ale także wielkie obalanie umysłów między nami.

Tę miarę, tę równowagę nie widzimy niestety
w zachowaniu się naszych reprezentantów w sejm-
ach. Dla tego też coraz w większych kołach szerzy
się opinia, że taka deklaracja, jaką w tych dniach
złożył w parlamencie p. Kościelski, to jest tylko
sprawa p. Kościelskiego, jego wymysł; posłowie
Polacy deklarują za nim i z nim razem, bo — ta-
ka jest opinia — p. Kościelski potrafi ich zjednać,
schwyć, a oni sami swego zdania nie mają, ale z
tym wymysłem p. Kościelskiego — ogół społeczeń-
stwa polskiego nie ma nie wspólnego.

Jeżeli przy tych deklaracjach potrzeba miara
i równowaga nie będzie zachowana, to dojdziemy
końcu do tego, że ani my posłów naszych nie po-
znamy, ani też posłowie — nas wyborców nie
poznamy.

W Izbie państw wystąpił p. Józef hrabia Miel-
czyński także z deklaracją lojalności, z wyznaniem
wiary politycznej, osadzonej na gruncie mocno kon-
serwatywnej. Król z Bożej łaski stoł w przekło-
nania p. hr. Mielczyńskiego po nad wszystko, daje
większą gwarancję sprawiedliwości i polityki dla
przedstawicieli państwa, aniżeli konstytucja i rządy
konstytucyjne. Króla z łaski Bożej użyczył hrabi-
a M. za centrum porządku, dając gwa-
rancję szerszego rozwiązania wielkich zadań
czasu. Z tego wychodzą, oświadczył p. hr. Miel-
czyński w imieniu całej ludności polskiej, że w tych
ciężkich czasach wszyscy Polacy zwracają się z ufno-
ścią ku tronowi — że o każdej groźnej godzinie
zgromadzą się około tego centrum porządku, ki-
oło tron.

Przeciw tym poglądom na koronę z łaski Bo-
żej, na wartości rządu konstytucyjnego nie można
nie powiedzieć, że nas konstytucyjne rządy Bismar-
ków, Roonów, Caprivarów, Tiedemannów. Wchodzą itp.
w ostatnich latach strasznie wysmagały. Staniemy
też wszyscy w obronie korony pruskiej, jak to jest
naszym obowiązkiem, gdy będzie tego potrzeba.

Ale czemu przy tej deklaracji p. hr. Miel-
czyński grozi znowu Rosji? Jaki powód do tego? Lo-
jalność pruska obejmuje stosunek ludności polskiej
w zabiorze pruskim do korony pruskiej i państwa
wzrusze, ale nie do Rosji i cara. Jeżeli zaś rep-
rezentanci nasi w sejmach ciągle nawracają do Ro-
syj i grozą jej z trybuny pruskiej, to widocznie, że
naszemu państwu sąwa lojalność pruska, że wy-
chodzą, po za stosunek ludności polskiej do pań-
stwa pruskiego i że mają potrzebę dawać rządowi
pruskiemu w imieniu ludności polskiej nawet takie
obietnice, o które ich nikt w Berlinie nie prosi, na-
wet nie pyta.

Być może, że p. hr. Mielczyński i inni zwolen-
nicy jego poglądów czują potrzebę w takiej for-
mie manifestować swą lojalność, ale co taka lojal-
ność obchodzi ogół społeczeństwa polskiego w za-
biorze pruskim?
Jest też w podobnych deklaracjach pewien ana-
chronizm i dla tego robić musimy wrażenie nie smacz-
ne. Lojalność, jakąśmy powiedzieli, jest koniecz-
nym warunkiem naszego rozwoju socjalnego i na-
rodowego. Zrzędzaniem Boskiem dostaliśmy się pod
rządy pruskie i pod temi rządami — gdy wna-
szymi mieć nie możemy — musimy dopiłnować,
ażeby nasze ziemie, dziedzictwa, posiadłości, war-
szaty, fabryki się rozwijały, słowem, żebyśmy się
podnosili w dobrobycie, żeby interesa i prawa na-

szego języka i narodowości, naszej religii i Kościoła
były zabezpieczone. W takich warunkach trudno
przeciw rządowi wierać — i na lojalność
trzeba się godzić.

Czemu to jednak nasi panowie rychłej tej lo-
jalności w sejmach nie wygłaszali i nie szukali
owego centrum porządku? Przed 10 laty było
jeszcze potrzeb 200 000 móg ziem polskich w rą-
kach polskich wigów, aniżeli dzisiaj. Byłaby się
przystała lojalność pruska, żeby tę ziemię zasiać
i w roku dobrze trzymać. A panowie nasi co?
Wtedy szumie i bukali protestami a w ich szere-
gach stał p. hr. Mielczyński z sp. dr. Niegolewskim
na przelcie. Wtedy nikt nie mówił — o „centrum
porządku”.

Dziś po latach 10, gdy przyszło 300 000 móg
ziemi polskiej poszło w ręce niemieckie, panowie i
posłowie nasi na wysięgi deklaracji lojalność, kupią
się koło centrum porządku, nawet Rosyjsy się odgrzązają.

To anachronizm, to co najmniej o całe 10 lat za-
późno.

Największe zadanie czasu — o czym hrabia M.
mówił w Izbie państw — dla nas Polaków, to za-
bezpieczenie własnego życia, bytu, przyszłości. Tego
zadania nie wolno nam spuszczać z oka i tego ro-
zładu deklaracje nie wpędzą też ludności polskiej
na manowce.

Tak odzwierciane się p. Kościelskiego jak hr.
Mielczyńskiego powinno pobudzić wszystkich myślą-
cych obywateli do zastanowienia się. Po tem wysł-
kiem, co w ciągu ostatniego roku zaszło, dziś trudno
zdać sobie sprawę z tego, jakie właściwie stano-
wisko reprezentanci nasi w sejmach zajmują, kogo
oni i co oni reprezentują.

A jednak musimy to wiedzieć, bo co się z nami
stanie?

— Dochodzi nas miano następujące:

Szanownych Obywateli! Języ, uprawnionych
do głosowania, wyzamy usilnie, aby się stawili na
wybory do reprezentacji gminnej, które się odbędą
w sobotę, 2 kwietnia o godz. 10 przed południem
na sali p. Wendland.

Kandydatami naszymi są:

Dr. Kozuszkiewicz, St. Chmielewski,
prezes, sekretarz.
M. Palacz, W. Wojciechowski, Czerwinski,
Mager, Noskiewicz.

Na kandydatów tych prosimy zatem solidarnie
głosować.

Komitet wyborczy:

Dr. Kozuszkiewicz, St. Chmielewski,
prezes, sekretarz.
M. Palacz, W. Wojciechowski, Czerwinski,
Mager, Noskiewicz.

— Dochodzi nas następujące pismo:

Z miasta. Nie Supert, ale Supert na-
zywa się ów młoda, który w lokalu p. Topulskiego
zeszłego poniedziałku przemawiał na zebraniu
socjalistów. Mówił wprawdzie przeciw „Orędowni-
kowi” i posłom polskim, ale nie mówił prze-
ciw religii i księgom. Jest socjalista, ale nie ra-
dykał i chodzi mu o to, żeby klasa, pracująca nie
dała się wyzyskiwać przez kapitał. O to mu
chodzi, a na rewolucyjne dążności socjalistów nie
chodzi.

Pen. Paweł Supert jest synem tułuskiego oby-
watela z św. Marcin, który przed 2 miesiącami
umarł. Rodzina jego jest katolicka, pobożna i
uczciwa, w tułuskiej kołach ziemiełniczych znana.
Pan Paweł Supert był przez 9 lat na obczyźnie,
choć krawiec zwiędził Niemcy w szersz i w dłu-
ży, był księgowym w katolickim Towarzystwie pol-

skiem w Berlinie. Przybył teraz do Poznania z Hamburga i tu z własną rodziną pozostaje, ale religij i księży nie zaczęli, bo tego nigdy nie robił.

Nowiny polityczne.

— **Z Berlina** Na środowem posiedzeniu izby państw obradowano nad sprawą, dotyczącą się wytaczania procesów gazetem za obrazę majestatu. Wiadomo, że minister sprawiedliwości wydał niedawno temu rozporządzenie, wedle którego nie wolno prokuratorom wytaczać gazetem procesu o obrazę majestatu przyto, dopóki o tem nie to starcie powiadomimy i na to nie zezwoli sam minister sprawiedliwości.

Konserywatysta hr. Hohenthal, zarządził ministrowi p. Schellingowi, że nieśluszenie sobie zapłaci, wydając podobne rozporządzenie, gdyż w dzisiajjszych czasach, gdzie na każdym kroku trzeba walczyć z przewrotnem, należy mocno bacznie i przestrzegać ściśle, ażeby bądź pisma publiczne, bądź osoby prywatne nie dopuszczały się obrazy majestatu. Rząd powinien z całą surowością występować przeciwko podobnym wykroczeniom, gdyż dobroduszość i łagodność nie dojdzie do celu.

Minister p. Schelling odpowiedział, że rząd jest tego samego zdania i czuwa bacznie nad takimi objawami, jednakże minister sprawiedliwości nie jest tylko ministrem malowanym, ale ministrem, który chce widzieć o wszystkim. Stawiało mi ministra wymaga tego, ażeby wiedział o tem, jeżeli prokuratorowie wytaczają procesa gazetem.

— Pisano po dziennikach berlińskich, że p. Böttcher miał na pewno ustąpić ze stanowiska ministra i miał być zamianowanym naczelnym presem hesko nassawskim.

Wiadomości ta zdaje się być przesadzoną i fałszywą. Biorąc rzecz po ludzku, tak przynajmniej sądzić należy.

Cesarz Wilhelm złożył bowiem w tych dniach wizytę ministrowi Büttcherowi. Bawił w jego pomieszczeniu dłuższy czas i pozostał na herbadie wieczorem.

Z tego wnioskowaliśmy, że o ustąpieniu ministra na razie nie ma nawet mowy.

— **Z Petersburga** donoszą, że w Witebsku odbywały się w tych dniach posiedzenia sądów przysięgłych. Sądowno uczestników rozruchów i grabieży, jakie w witebsku r. z. zaszły przy wyśileniu zboża do gubernii, nawiedzonych nieurodzajem. Trzech oskarżonych, przeciw którym pro

wadzone śledztwo w sądzie okręgowym, zupełnie uwolniono od wszelkiej winy. Z 42 oskarżonych, których sprawa przekazywana była sądziemu pokojowemu, uwolniono 11. Innych 34 oskarżonych skazano na karę więzienia od 3 tygodni do 3 miesięcy; 4 nie stawiało się wcale na termin. Przeciw pewnym liczbie podanych śledztwo toczyć się będzie w ciągu kwietnia przed sądem apelacyjnym.

— **Francya** poszukuje jeszcze swego nowego bohatera, Ravachola, sprawcę ostatnich zamachów dynamitowych w Paryżu. Dotąd go jednak nie wykryto. Niektórzy twierdzą, że Ravachol ukrywa się w Hiszpanii, inni znów donoszą, że siedzi on spokojnie w Paryżu i oczekuje stosownej chwili, ażeby znów wyśadzić dynamitem w powietrze kilka domów.

Kilku jego sprzymierzeńców już uwieziono podobno, gdzie jednak sam bohater się znajduje, do tąd niewiedzą. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa będną on dotąd we Francji, gdyż policja w St. Etienne otrzymała w tych dniach list z pod piemem Ravachola. W liście nadestawianym grozi, że niebawem zostanie wysadzony w powietrze cała prefektura, oraz kilka innych gmachów publicznych.

Sędzia śledczy Athlin w Paryżu otrzymał również 3 listy, w których m. m. Ravachol grozi, że nie jest pewny ani dnia ani godziny. Przed kamienią, w której mieszka sędzia, postawiła policja straż i chce pójść pod dzień i noc. Tak samo strażnicy przed pomieszkaniem jeuralnego prokuratora Benneaire'a.

Tymczasem obawa pomiędzy całą ludnością paryzką wzrasta się z każdym dniem. Anarchiści rozrzucają odczyty i przyręplają je na rogach kamienic, w których grożą, że wszystkie kościoły wysadzą w powietrze.

W kościołach St. Merry i św. Józefa, w których zaszły niedawno temu tak skandaliczne sceny, wszczęte przez anarchistów i socjalistów, nie odbywają się już kazania. Sami księża donieśli o tem policyi, że nie chcą kazać wygłaszać, ażeby anarchistów nie mieli sposobności dopuszczać się podobnych okropnych wykroczeń w domu Bożym.

Zeszłego wtorku podczyta udzielania komunii św. w kościele St. Merry wpadli znów anarchiści i zaczęli gwizdać i śpiewać bezbożne i bezwstydne pieśni. Policja musiała z bronią w rękę bezbożników wypędzić z kościoła. Takie wykroczenia muszą istotnie budzić obawę, ażeby anarchiści nie targali się na kościoły i nie zaczęli go wysadzać w powietrze.

Pomimo to trwa we Francji walka kulturalna.

Prząd gnębi Kościół i księży katolickich. Rząd samochocę dopomaga anarchizmem.

Wszystkie gazety francuskie zarzucają rządowi i policyi łamaństwo, słabość i nieporadność.

Prezydent republiki p. Carnot podpisał prawdziwe w tych dniach wyrok, skazujący 40 zagranicznych anarchistów, za opuszczenie Francji. Kilku z nich już odtransportowano do granicy. Inni, którzy do Włoch, czy Niemcy, czy Belgijczy wzięli Francję opuścić w przeciągu 24 godzin. Tych, którzy nie mają pieniędzy na podróż, rząd odstawi na własny koszt do granicy.

Nie wiele to przecież pomoże. Gdyż nie zagraniczni, ale francuscy anarchiści są przeważnie winni ostatnim zamachom dynamitowym i skandalom w kościołach katolickich we Francji. Rząd francuski sam wyhodował anarchistów i dziś im jeszcze dopomaga przez to, że ciemięży Kościół katolicki. Zobocznym, jak się teraz upora z temi trudnościami. Dość już chętną widzi po całej Francji, że ludność francuska jest oburzona ostatnimi zajęciami do tego stopnia, iż pragnie, ażeby usunąć zupełnie rząd obecny.

— W Rzymie nie całym rozeszły się wieści, że anarchiści tamtejsi zamierzają wkrótce wysadzić dynamitem w powietrze kilka domów. Pomijając ludność parę wielkie zaniepokojenie. Policja postawiła straż przed kamienicami, w których mieszkają sędziowie i prokuratorzy. Przed gmachami publicznymi również zwołowano wszystkie straż.

W Londynie w jednym z tamtejszych wielkich hoteli wybuchł w nocy z 28 na 29 bm. ogromny pożar. Kilkanście osób znalazło śmierć w płomieniach. Dwaj kelnerzy chcieli się ratować tam, że zeszokali z 4 piętra na ulicę. Obydwaj zabili się na miejscu.

Wiadomości miejscowe i poleczne

Poznań, 31 marca.

— *** Teatr polski.** Jeszcze kilka przedstawień danych będzie a mianowicie: Dość w czwartek po raz ostatni obraz historyczny Władysława Aszczyca z muzyką p. p.: „Kosciuszko pod Racławicami.” W sobotę operetka w 3 aktach Straussa: „Zemsta niepotrzebna”. Ceny zmniejszone. W niedziele obraz dramatyczny z czasów panowania Stanisława Augusta, osnuty na le powieści J. I. Krasińskiego przez C. Danielowskiego: „Król i Bondarynka”. We wtorek sztuka Sudermana: „Honor”. Ceny zmniejszone.

— *** Woda w Warcie** ciągle u nas powoli przy-

PO BURZY.

Powieść
Klementyna Jmrozka.

(Ciąg dalszy.)

Panna Franciszka pragnęła, aby uczynić Zosię niewiastą dla całego domu, tymczasem dzieło się wprost przeciwnie: nawet pani Leonowa, chociaż na prośby i żądania siostry okazywała Zosi niechęć, w gronie rzeczy, jednak była przekonaną, że nie ma do tego zaradcy. Bardzo nie rozumiła dobrze, o co chodzi. Słyszała od panny Franciszki, że Zosia dzieci zamieňuje, a wszyscy znanomi nie mogli się nawzajem, jak szybko dziewczynki postępują w naukach. Radby prosić Zosi, żeby mu wyjaśniła, że sprzeciwnie, ale odkładał to z dnia na dzień, obawiając się czy nie wzbudzi jakich podejrzeń, lub nie wywołała niezadowolenia — wolał więc czekać dopóki kwestya nie wyjaśni się sama przez się.

Panna Franciszka zauważyła, że Zosia za często jak na gwernantkę, pisuje listy i za często korespondencję odbiera.

— Szczerłoga rzecz! — mówiła raz do siostry — my przecież mamy tak rozległe stosunki, a nie prowadzimy takiej korespondencji jak ta twoja panna od dzieci. Le razy posyła się na porządku, zawsze są jakieś listy i biletyki do panny Zofii i od panny Zofii. Będąc na twojem miejscu nie pozwoliłabym na to.

— Nie mam rąk, ani prawa zabronić jej tego.

— Dziwiwy bardzo! Jesteś przecie panią w tym domu, a ona jest w obowiązku, tak dobrze jak ty sama sorkafka i tym podobne listy.

— Franja!

— Działwis się? Co do mojego nie widzę najmniejszej różnicy, wolę nawet młodszą, niż tak zwaną gwernantkę, z młodszą albowiem nie potrzebuję iść przy jedym stole, ani wdawać się z nią w kenserwację.

— Panna Zofia jest tak malomówna.

— To jeszcze gorzej, to dowodzi, że jest fałszywa i obłudna, ale wracam do listów. Mogłabyś zwrócić jej uwagę, że za dużo czasu traci na przewlekanie swych uczuć na papier.

— Robi to w godzinach wolnych.

— A w iem, wiem, nieraz po całych nocach haszargie i niepotrzebnie światło wypala.

— Czyż jej mogę zabronić?

— Naturalnie, że możesz, bo na tem cierpi nauka twoja i twoich dzieci.

— A to jakim sposobem!

— Bardzo prostym, przesiadując noc z piórem w rękę, więc do lekcji przychodzi niewyspani! zamiast uważać pilnie, drzemie.

— Byłam zęsto podczas lekcji, ale nie zasnuwałam.

— To ja już spostrzegłam z dziesięć razy, spostrzegłam mimochodem, wypadkiem, bo przy ciebie nie asystuję przy nauce. Zechceć tylko obserwować sama, moja Audzia, a przekonasz się jak o wszystkim sądzisz z pozoru! Biedne dziecko tępi do mamy! Komedia! Najbardziej panna Zofia nie jest dzieckiem i niezadowolona, liczy już dwadzieścia kilka wiosen, jeśli nie znacznie więcej.

— Ale skąd?

— Powiadam ci... jej naiwność, skromność, to tylko gra, co prawda, doskonale wystudowana... a co się tyczy owych listów, to przysięgam, że nie są pisane do mamy.

— Do kogożby więc?

— Jestem przekonana, że kryje się w nich jakiś romansik.

— To być nie może!

— Jak ci się podoba, moja kochana, chcesz, wierzę, że nie chcesz mi rwać! Ostatecznie nie musie nie obchodzić jej romans! Nie odczytałabym się wcale, gdyby mi nie szło o twoje dzieci. Ławotwierdność twoja może wyjść na nie. Osądź sama bezstronnie... jaki masz powód do ufania osobie, której przeszłości nie znasz, dziewczynie szukającej kariery nie w zawołanie nauczycielskim, lecz...

— Ależ!

— Przeczassam ci, moja siostrze, pozwól mi dokonać! Zgadzę dowiedzieć się o istnieniu tej panny? Jaką drogą znalazłaś ją? — przez kantor, prawdę?

— No, tak!

— Otóż muszę ci powiedzieć, że panienka rzeczywiście udułniona, niesposobkowanej opinii, pochodziła z dobrej rodziny, jeżeli chce znaleźć pracę, nie potrzebuje szukać pośredników, kancelarzy, gdyż z chęcią weźmie ją do swoich dzieci zasnosi w najbliższej okolicy, nawet ubiegając się o nią będą. Dla czegoż jej nikt nie wziął? Widać nie musiała być jakaś przyczyna.

Pani Leonowa zrobiła gest przeczący i chciała coś powiedzieć, ale siostra nie dała jej przyjąć do słowa.

— Czekajna, czekaj! — rzekła — niedługo skonczy się, przynajmniej ci się, bardzo niemniej dla mnie roznożę, otworzę ci oczy, gdyż uważam to za swój obowiązek, a ty postąpisz znów tak, jak ci twoi obowiązek dyktuje. Mieszkaliśmy dość długo w Warszawie, miałyśmy różne znajomości, no i ostatnie rzeczy przedziś, co się stało świeżo dzieje. Nie sekret, że każda z tych panien, które przez różne kantory ofiarują swoje usługi w charakterze nauczycielek domowych, najmniejszą myśl o uczeniu dzieci. Zwłaszcza, jeżeli która ma gładką buzię, a twoja panna Zofia posiada poniekąd ten przymiot, to głównym celem jej jest zamęgłokość, lub poprostu zrobienie kariery. Szukają też miejsce przeważnie w domach zamężnych i, rozwiniętych zasób kokieteryi, łowią w siła ludzi bogatych. Leż raz zdarzy się, że taka osoba, przychyla niewiadomo skąd, robi los i zostaje panią w całym znaczeniu tego wyrazu... albo też, bo nie powiedziałam ci jeszcze, wyczuwa, wchodzi do domu jak żył duch, wnoszą niezgodę między małżeństwo, zrywa związki rodzinne, rujnuje majątek.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

biera. W przeciągu dnia ostatniego urosła o 3 centymetry. Obecnie dochodzi do 3,02 cm.

— * W tłumieniu gminnym Maryi Magdaleny odbywał się w zeszły wtorek i środę egzamin abiturjencyj pod przewodnictwem dyrektora dr. Kleinera. Na egzamin zgłosiło się 14 wziętych prymierów. Wszyscy egzaminu słożyli, pomiędzy inni czterech Po laków.

— * Przy bramie Bydgoskiej rozbiegła się wczoraj w śród po południu para koni. Rozszalałe ramię zdłone zatrzymał przy moście Chwaliszewskim. Szakdy żądanej nie wyraził.

— * Od dzisiaj 31 bm. rozpoczyna się tegoroczny jarmark wielkanocny i potraw, jak zwykle, 6 dni, a wigo do tygodnia przyszłego wieczorem.

— * Cigłownie 3 klasy 186 król. pruskiej loteryi rozpoczyna się w przyszły poniedziałek 4 kwietnia. Losy do tego ogłoszenia odebrać należy najpóźniej do dzisiaj wieczorem, godz. 6 wieczorem.

— * Zmarli: Aleksander Wiewiócki w Poznaniu, weteran z r. 1831, urodził 29 bm. Pogrzeb odbędzie się w piątek 1 kwietnia o godz. 4 po południu z domu żalobcy przy Wilhelmowej alcy nr. 21; osązkarz nabożeństwo żałobne w kościele św. Marcina.

Stanisław Pawłowski w Poznaniu umarł 28 bm. Pogrzeb odbędzie się w piątek 1 kwietnia o godz. 5 po poł. z kaplicy Przemienienia Pańskiego przy placu Bernardyńskim.

— * **Pobiedziska.** W ostatnim czasie placu tutaj na targu za ceną pszenicy 10,25 m., żyta 9,50 m., jęczmienia 7,50 m., owsa 7,25 m., łubinu 3 marki.

— * **Cielesno.** Tutajszym 2 urzędnikom policyjnym K. i R., którzy wykryli mordercę Motyla, udzielono w tych dniach po 100 marek wynagrodzenia.

— * **Krzywiń.** Liczba tutajszych dzieci katolickich, niezaprzeczających do szkoły, tak się w ostatnich latach pomnożyła, że istniejące obecnie 3 szkoły szkolone są za male. Potrzeba, ażeby urządzić 4 szkoły katolickie. Na urządzenie 4 lokali szkolnych gdyby otworzyć katolicy dać 3000 marek, resztę kosztów poniesie kasa państwowa.

— * **Pila.** Zeszłego tygodnia pomiędzy godz. 10 a 11 wieczorem szalała nad miastem naszym burza, pierwsza w tym roku. Już kilka godzin przedtem mocno się było. Deszcz, jaki burza sprowadziła, był dosyć silny.

— * **Toruń.** Wista u nas rośnie znów wolno. Ruch w żegludze rzecznej wzmaga się tu w Toruniu w obu kierunkach.

— * **Grudziądz.** Tutajszym sąd przysięgłych skazał w tych dniach robotnika Leona Schredera za pobicie na 3 lata i 6 miesięcy więzienia.

Z Grudziądza pisał, że założeń przy Szpiglu i Stawie pok huzarów Blichera przeniesie się wnet do Grudziądza. Pogłoszek podobnych o psemnieniu znacznych oddziałów konnicy ku granicy rosyjskiej krąży obecnie wiele. Nie podajemy ich, nie mogą docieć, ile w tem prawdy, a nie chcą mnożyć i tak już powszechnej obawy bliższej wojny.

— * **Czersk.** Tutajszym niedawno założony skład sukna i towarów lokacyjnych braci Dembskich zbankrutował. Dnia 19 b. m. otworono sąd nad konkursem.

— * **Lubawa.** Ubiegłego środy w nocj skradli słożdziej z rankiejstoj skrzyni u p. H. w Olszku 2500 marek w gotówce i kilka listów zastawnych. Na wykrycie złodziei powierzył p. H. 300 m. wynagrodzenia.

W zeszły niedzieli 27 bm. mieliśmy tu pierwszy burzę w tym roku. Po południu pomiędzy godz. 5 a 6 zaraz się ściemniało, poczem nastąpiła blyskawica z grzmotem, porywca z niewym deszczem.

— * **Krajanica.** Zeszłego wtorku wieczorem około 11 szalała nad całą tubozą kłócka wielka burza, porywca z deszczem i grzmotem.

Do tutajskiej szkoły syntaktycznej chodzi 220 katolickich, 303 ewangelickich i 105 żydowskich dzieci. Tytko 8 nauczycieli jest katolików, 7 ewangelików i 1 żyd.

— * **Chmielnia.** W powiecie kartuzkim. Ubiegłego piątku odbyło się tutaj zebranie nauczycieli, w celu założenia katolickiego Towarzystwa nauczycielskiego na okolicy tutajskiej. Przybytko jednak tak mało nauczycieli, że nie powzięto żadnych stanowczych uchwał. Postanowiono zwołać ponowne zebranie na dzień 2 maja do Górczyna.

— * **Elbląg.** Na tutajskiej pogromiły w tych dniach list pogromy, zawierający 4000 marek. List prawdopodobnie skradziono. Na wykrycie złodzieja przewidyja tutajska dyrekcyja pocztowa 150 mk. wynagrodzenia. Papierowa 50 markówką, która się znajdowała w liście, już przytzymano.

— * **Chelmno.** Policya tutajska przydybła 2 ucni blacharskich na fabrykacy fałszywych 20 fezyngówek i 1 markówek. Podobno były niecie od

bite. Wydawali je po pięć. Szakda chłopaków, którzy prawdopodobnie z młodzieńczy głupoty na to się puścili.

— * **Gdańsk.** W sobotę przy wiczerzy za trzema się cała familia Aleksandra Neumanna w Syrdychu, składająca się z meza, żony i szciorów ga dzieci. Tę samą nocj zmarł ojciec familii, na drugi dzień także dziecko; reszta znajdowała się w niebezpieczeństwie życia, które dzisiaj już usunętko. Reszty pozostali potraw z wiczerzy wykazali, iż wszystko było trzeźwion zaprzywione, która miał ojciec familii w chwili rozpacy włożę, w celu otrucia siebie i swej familii.

— * **Od Warubia pisał do „Gaz. Gdańskij.”** U nas, gdy tylko słoneczko trochę zagrało, zaraz młodsi i starszy poczęli wędrować w obce strony. Bywa tak, że pozostają zwykle u nas ludzie albo wrzale niezdolni do roboty, albo mało co, ażeby tylko możnoby obywateli przy gospodarstwie — ludzie zaś jednolitych wynoszą się w Sakso, do Po merani, do Meklenburgij, a na zime znów ich many. Niektry przynoszą nieco groza, a inni powracają jako tacy święci, a często nie mają nawet tyle, aby za kolej zapłacić.

— * **Tuchola.** Pod Gostycynem znalazłono pokłady węgla brunatnego.

— * **W Rybakach w Pr. Wschodnich wydarzył się przed kilku dniami dziwny wypadek.** Kobotni ka Puszkęgo, która już od dość dawnego czasu dostawał raz po raz napadów obłąkania, została żona w stajni i to w takim stanie jakoby się sam chciał ukryć. Leżał rozciągnięty na ziemi, nogi miały związane przy kostkach i przebite gwoździami. Lewą rękę miał również przybitą gwoździem do ziemi, jedynie prawa ręką była wolna, którą sobie nożem w gołą pierś zadawał rany. Jak długo P. się znajdował w takim stanie, nie wiadomo; dopiero żona jego, powródcyż wieczem od pracy, znalazła go w stajni pokrowianego i leżącego bez przytomności. Niezależniy należał do jakiejś wojny sekty.

— * **Rewizya** domowa na probostwie w Lipinach. Oto, jak pisał „Now. Racb.”, nowy kwnatę gorliwość zandardów górnolaskich. W przeszłą sobotę przybył na probostwo z dandarm z wyższego rozkazu przeszkalał mieszkanie kościelnego pomocniczego Ufinga, na którego padło podejrzenie, że, o grozo! sprowadza z Krakowa książki polskie! Biedny Vaterland niemiecki na wieść tę aż się zrzęcił ze strachu. No i rewizya strasznie wykazała rzeczy, bo o to pan zandarm znalazł rzeczywiście cały stos arcyniebezpiecznych książek pod tytułem: „Jatencje apostołstwa Sercu Jezusowego!”

Zabrał te dwa zandarm i poszedł; no i „oj czynna” była orolano!

Szakda, że panowie antwoi wale nie albożby usło tylko rozumieć no polsku, bo by się z tych książekże wiele pigyków i bardzo politycznych nauczyć mogli rzeczy.

Zaprzestanie panowie teście chorobliwego ściągania książek i pism polskich, bo jak w tym wypadku ośmieszca one tylko powagę władzy.

Ostatnie wiadomości.

— * **Paryż.** Anarchista Ravachola przyaresztował komisarz policyjny Dresch z 6 innymi urzędnikami policyjnymi w Paryżu zeszłego środy 20 bm. przed południem. Anarchista miał przy sobie dwie rewolwery. Policyjnel rzucił się jednako na niego i go związał. Zanim został do więzienia strzeżli. Przy wiazaniu go krzyzał: niech żyja anarchizm! Przybył on niedawno tamu nazwisko Leona Legera i pod tem nazwiskiem ukrywał się w Paryżu w ostatnim czasie.

Przed sądem zeznał, że istotnie używają się Ravachol, zaprzeczając jednak stanowco, jakoby był sprawcą ostatnich zamachów dynamitowych.

Rozmaitości.

— * **Niektryż** przepowiadające pogody głoszą, co następuje na ten rok: Od 18 marca ustąpi zima i nastanie pigkną pogoda, która z małemi przerwami trwać będzie aż do 10 maja. Do pierwszych dni kwietnia pogoda będzie niezmienią, a dni jasne i ciepłe. Po nich nastąpią dni pochmurne i zimne, będzie padał deszcz ze śniegiem, a nawet dądzą się we znaki silne przymrozki. Od 10 kwietnia zapanie znowu przesłucha po pogodą, która potrawa i do 10 lub 15 maja. Potem znowu nastąpi dni zimne i pochmurne, często mgły, deszcze i silne wichry i takie bydzie. lato trwać będzie do 5 sierpnia. Od tego dnia niemła pora zmienić się znów w przesłucha pogodę, która trwać będzie aż do ostatnich dni jesieni.

(Za wszelkie tefie poiane ogłoszenia i nadawane reklam, redakcyja pisma naszego nie bierze żadnej odpowiedzialności.)

Wiadomości handlowe.

Poznań, dnia 30 marca.					
Ceny ustanowione przez komisaryą targową.		Za 100 kilogramów.		połedni.	
	piętkny	średni	połedni.	piętkny	średni
Stomę	4 25	4 17	4	—	—
Slana	4 35	4 12	4	—	—
Kartofl	7 30	6 75	—	—	—
Skopowiny za 1 kg. — 2 ft.	1 30	1 25	1 30	—	—
Wierzywny	1 30	1 25	1 30	—	—
Wolowiny	1 40	1 35	1 30	—	—
Cielęcy	1 30	1 25	1 30	—	—
Masła	2 60	2 40	2 50	—	—
Jaja za kope	2 40	2 35	2 30	—	—

Kursy papierów dnia 30 marca.		
Poznańskie listy zastawne 4 1/2%	101,30	
Poznańskie listy zastawne 3 1/2%	95,50	
Poznańskie listy rentowe	12,00	
Listy zast. 5 1/2% Królestwa Polskiego	65,00	
Listy polskie lokacyjne	93,50	
Rosyjskie banknoty za 100 r.	206,20	
Rosyjskie 4 1/2% listy zastawne	35,25	
Zach. pruskie 3 1/2% obligacye	35,00	
Zach. pruskie 3 1/2% listy rentowe	00,00	
Rosyjskie pożyczka 4 1/2% 1880	92,50	
Rumunų 4 1/2% pożyczka 1880	82,25	
Austriackie banknoty	172,10	

Poznań, dnia 30 marca. — Ceny targowa.					
Ceny ustanowione przez stowarzyszenie kupieckie		Za 100 kilogramów.		połedni.	
	piętkny	średni	połedni.	piętkny	średni
Pszennicy nowej	21 60	20 30	19 30	—	—
Żyta	16 00	15 00	14 10	—	—
nowego	20 30	19 00	14 00	—	—
Jęczmienia	16 00	15 00	14 00	—	—
Owsa nowego	16 15	15 15	14 50	—	—
Irzych	20 60	19 00	—	—	—
Kartofli	17 30	16 30	—	—	—
Okowita w miejscu bez beczki 50 ta 38,10 m. 70 ta 38,60 m.					

Wrocław, dnia 30 marca. — Ceny targowa.					
Stale ceny ustanowione przez depulcaryą targową.		W markach i fenizach za 100 kilogramów.		piętkny	
Pszennica biała stara	—	21 90	20 80	18 90	—
„ nowa	—	21 90	20 80	18 90	—
„ żółta stara	—	21 80	20 80	18 90	—
„ nowa	—	21 70	20 60	19 30	—
Żyto	—	17 90	16 30	14 70	—
Jęczmień	—	17 90	16 30	14 70	—
„ nowy	—	14 70	13 90	12 90	—
Owies nowy	—	14 70	13 90	12 90	—
Irzych	—	24 60	19 50	18 50	—
„ nowy	—	24 60	19 50	18 50	—
Zubin żółty	—	24 60	19 50	18 50	—
Zubin niebieski	—	—	—	—	—

Berlin, 30 marca. (Doniesienie urzędowe)
 Perenzia za 1000 klg. w miejscu płacono 188—212 mk. — podług jakosci.
 Żyto za 1000 klg. w miejscu podług jakosci, miejscowa od 188—300—000.
 Owies za 1000 klg. w miejscu płacono 145—168 mk. podług jakosci.
 Jęczmień za 1000 klg. w miejscu płacono 150—195 m. podług jakosci.
 Groch do gotowania 180—330 m. za pasc 156—166 m.
 Potrefom za 100 klg. z beczką w lotkach 50 cent. w miejscu 23,0 m.
 Okowita nieopodatkowana 50 m., na listopad 000—000 nieopodatkowana 70 m. na marczek 40,75—45,5—45,3 na wrześień-październik 39,3—39,3—39,4 m.

Szczecin, 30 marca.
 Żyto 1000 klg. w miejscu krajowe 138,00—204,00 na marczek 000,00—000,00—000,00 m.
 Perenzia za 1000 klg. w miejscu biała stara płacono 200—204,00 m. na marczek 000,00—000,00 na grudzień 000,00—000,00—000,00—000,00 m.
 Owies płacono za 1000 klg. w miejscu 146 154 m.
 Jęczmień białe zmiany za 1000 klg. w miejscu piętkny 150—175 marek.

(Nadestano).

Jeteli trefny esab to potwierdza. Jeteli najdawniejsi profesory i wielka częć praktycznych lekarzy wyraża się z uznaniem o preparacy, jakim są prawdziwe szwajcarskie pigułki aptakarza Richarda Brandta, to nie ulega żadnej wątpliwosci, że środek ten jest rzeczywiście dobrym środkiem domowym i leczniczym. Szwajcarskie pigułki zawiądzający sąwa dzisiejsze rozpoznawanie, które przed żaden inny środek nie zostało osiągniętem, tem, że znakomicie działają. Przeczą przeciwność 500 urzędów legalizacyjnych podkazywają, które w przeciągu ostatniego tygodnia obrabano. Prawdziwe pigułki szwajcarskie z białym krzyżem w czerwonym polu nabyć można w aptekach w pudełkach po 1 marce.

